

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/198/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212220691
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4212220691.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sidónie Sládečkovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9C/544/2012-49 zo dňa 17.12.2014 a proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9C/544/2012-70 zo dňa 03.02.2015 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.
Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh žalobcu, ktorý sa domáhal zaplata sumy 1.904,27 eura ako náhrady škody a sumy 380,85 eura ako nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 514/2003 Z. z.“ alebo „zákon“), spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Komárno v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 11848/2009. O trovách konania súd rozhodol s odkazom na ustanovenie 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) tak, že žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože mu trovy nevznikli a ani si toto právo neuplatnil. Rozhodnutie vo veci samej súd odôvodnil s odkazom najmä na ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) bod 1., § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1 prvej vety zákona č. 514/2003 Z. z., § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov a iné.

Žalobca žalobu oprel o ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.06.2011 a tiež od 01.06.2010 do 31.05.2011, podľa ktorého exekučný súd mal mať povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní bez ohľadu na to, či exekučným titulom bolo rozhodnutie všeobecného súdu, rozhodnutie rozhodcovského súdu alebo napríklad notárska zápisnica. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatnil náhradu majetkovej škody, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá nemôže byť už priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere; nemôže tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu. Nemajetkovú ujmu si uplatňoval z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie

veci bez zbytočných prietahov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nemá byť dostatočným zadosťučinením. Márnym plynutím času mali byť reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky, a taktiež malo dôjsť k vyvolaniu rizík - zánik povinného, zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolvenca povinného. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia mala ovplyvniť ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobiť neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Žalobca uskutočnil výpočet nemajetkovej ujmy ako 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol túto zamietnuť, pričom poukázal na zmätočnosť žaloby, kde nie je uvedená spisová značka exekučného konania, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci, dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody; žalobca v podstate dôkaznú povinnosť prenáša na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, keď nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prietahov alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Pritom neuviedol, aké kroky podnikol na odstránenie neželaného stavu; všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Dňa 23.04.2012 mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a vzhľadom na to, že dňa 21.09.2012 bol okresnému súdu doručený návrh vo veci, je zrejmé, že žalobca ho nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. nárok žalobcu nepovažovalo za predbežne prerokovaný.

Súd prvého stupňa po vykonaní dokazovania konštatoval, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave, Záhradnícka 60, podal dňa 11.12.2009 na Okresnom súde Komárno žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie o vymoženie 533,29 eura s príslušenstvom, a to na základe návrhu na vykonanie exekúcie žalobcu ako oprávneného proti povinnej T.. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 05.10.2009 sp. zn. SR 08860/09. Súd uznesením č. k. 5Er/1144/2009-9 zo dňa 04.02.2010 odložil výkon exekúcie do právoplatného rozhodnutia o zastavení exekúcie, pričom exekútor a zástupca oprávneného uznesenie prevzali dňa 09.02.2010. Oprávnený podal proti tomuto uzneseniu odvolanie a Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 6CoE/21/2010-23 zo dňa 29.10.2010 uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Exekučný súd potom uznesením č. k. 5Er/1144/2009-31 zo dňa 15.08.2012 opätovne žiadosť súdneho exekútora zamietol. Toto uznesenie prevzal exekútor, oprávnený aj povinná prevzali dňa 21.08.2012. Následným uznesením č. k. 5Er/1144/2009-47 zo dňa 20.01.2014 súd opravil uznesenie č. k. 5Er/1144/2009-31 zo dňa 15.08.2012 tak, že výrok správne znie: „Súd zamietla žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v Bratislave zo dňa 13.11.2009 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vedenej pod sp. zn. 5Er/1144/2009. Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 9CoE/97/2014-50 zo dňa 30.05.2014 tak, že napadnuté uznesenie v spojení s opravným uznesením zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie; exekúcia teda stále pokračuje a ku dňu rozhodnutia predmetnej veci nie je právoplatne ukončená. Žalobca predložil súdu ako listinný dôkaz dva znalecké posudky, ktoré si dal sám vypracovať. Znaleckým posudkom č. 1/2013 znalca Miroslava Slašťana zo dňa 24.06.2013 bola zodpovedaná otázka zadávateľa tak, že jednotlivé záväzné pramene práva Európskej Únie a súvisiace nezáväzné pramene práva EÚ, ktoré obsahujú alebo odkazujú na ustanovenie o rozhodcovskom konaní v tzv. spotrebiteľských sporoch, vrátane súvisiacej judikatúry Súdneho dvora EÚ k 1. júlu 2013, neobsahujú výslovný zákaz rozhodcovského konania v spotrebiteľských sporoch, tzv. právo EÚ všeobecne a bez plnenia osobitných podmienok ochrany spotrebiteľa nezakazuje, aby majetkové spory, v ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní (označený znalecký posudok). Znalecký posudok č. 1/2014, Ekonomickej univerzity v Bratislave, Znaleckého ústavu so sídlom v Bratislave zo dňa 17.01.2014, dával odpoveď na určenie výšky majetkovej škody, ktorá mala byť spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov SR v exekučných konaniach, a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučnom konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora, s tým, že na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému, znalecký kolektív realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, pričom táto je diferencovaná podľa jednotlivých typov žalôb nasledovne: žaloby, pri ktorých

exekučné okresné sudy neskoro rozhodli, resp. nerozhodli o žiadosti o nevydanie poverenia na vykonanie exekúcie - 30,76 eura, žaloby, pri ktorých exekučné okresné sudy neskoro rozhodli, resp. nerozhodli o žiadosti o zmene exekútora - 31,68 eura. Znalecké posudky so svojim obsahom boli pre výsledok tohto konania právne bezvýznamné.

Predpokladmi zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci sú: nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, pričom pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky 3 podmienky súčasne. Súd v odôvodnení uviedol, že nesprávny úradný postup je porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre postup štátneho orgánu, pri jeho činnosti. Ide spravidla o postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou nesúvisí. Z tohto hľadiska je nesprávnym úradným postupom súvisiacim s rozhodovacou činnosťou napr. nevydanie či oneskorené vydanie rozhodnutia, prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, či iné vady v spôsobe vedenia konania. Štát podľa uvedených ustanovení zodpovedá za predpokladu, že poškodenému vznikla škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s takým chybným postupom, teda, ak je nesprávny postup orgánu štátu so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku. O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, a teda nesprávny úradný postup bol podstatou a rozhodujúcou príčinou vzniku škody. V odôvodnení sa súd zaoberal aj premlčaním. V danom prípade súd dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. S ohľadom na vyššie opísaný priebeh exekučného konania súd námietku premlčania vznesenú žalovaným nepovažoval za opodstatnenú. Keďže konanie stále pokračuje, nie je právoplatne skončené. Je pravda, že do 15 dní nebolo rozhodnuté o udelení poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, ale konanie nie je ukončené, a tak tvrdenie žalobcu opísané v žalobe o bezdôvodnej nečinnosti po dobu viac ako 1021 dní nie je pravdivé. Poslednému rozhodnutiu súdu prvého stupňa predchádzali iné rozhodnutia a v danej veci nie je splnený hneď prvý predpoklad zodpovednosti za škodu, ktorým je nesprávny úradný postup. Nie každé nedodržanie zákonnej lehoty sa automaticky považuje za porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. V tomto smere súd poukázal na niektoré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky ako aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. V exekučnom konaní súd musí ďalej skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy a či je exekučný titul materiálne vykonateľný. Exekučný súd nevydanim poverenia v 15-dňovej lehote od doručenia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie sa nedopustil nesprávneho úradného postupu. Prípadné zamietnutie žiadosti nie je viazané na žiadnu zákonnú lehotu. Súd sa v tomto prípade škodou nezaoberal, a to aj vzhľadom na to, že nemohol byť splnený zákonný predpoklad vzniku zodpovednosti, t. j. príčinná súvislosť medzi údajným nesprávnym úradným postupom súdu a vznikom škody. K podmienke uplatnenia nároku na súde - predbežnému prerokovaniu nároku na náhradu škody príslušným orgánom v zmysle § 15 a nasledujúcich zákona - súd poukázal na to, že žalovanému boli dňa 23.04.2012 doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Ku dňu rozhodovania súdu už lehota 6 mesiacov v tejto veci už uplynula.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí a postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Namietal, že súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na základe a s použitím novej právnej úpravy obsiahnutej v § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ktorá sa stala súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti, a teda po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Súd prvého stupňa vôbec nevysvetlil svoj názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty i napriek tomu, že zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty a za situácie, že exekučný súd ignoroval túto legitímnu sféru a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie totiž nemohla byť odstránená rozhodnutím rozhodcovského súdu, ale len súdu exekučného. Ním predložené znalecké posudky sú právne významné pre vyhovene žalobe. V konaní boli preukázané všetky predpoklady uplatnenej zodpovednosti, a preto bolo treba žalobe vyhovieť. Súdu nepatrí polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami a jeho povinnosťou je aplikovať platné právo a jeho úvahy negujú stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak sudy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory, ako napr. rozsah nevybavenej súdnej agendy, nárast ekonomickej trestnej činnosti atď. V odvolaní poukazoval na obsah znaleckých posudkov. Ak bol súdu doručený jeho návrh na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorou je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd

na základe ústavnej sťažnosti podanej na Ústavnom súde Slovenskej republiky, bol súd povinný pred rozhodnutím o veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP) prejednal vec podľa § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 156 ods. 3 OSP. Po prejednaní veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne a odvolanie nie je dôvodné. Preto v zmysle § 219 ods. 1 OSP napadnutý rozsudok potvrdil. Keďže odvolací súd dospel k tomu, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je v základe správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 OSP opakovať tie isté podstatné dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvostupňovom rozhodnutí, vrátane citácie ustanovení právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Na dôvažok odvolací súd dodáva nasledovné:

Predmetom konania je návrh, ktorým sa navrhovateľ domáha náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., a to zaplata sumy 4.312,19 eura z titulu vzniknutej škody a sumy 862,44 eura z titulu nemajetkovej ujmy poukazujúc na nesprávny úradný postup Okresného súdu Komárno v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 6Er/1144/2009. Nesprávny úradný postup podľa žalobcu spočíva v nerozhodnutí exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote a v zamietnutí žiadosti s omeškaním viac ako 1021 dní. Zákon č. 514/2003 Z. z. je osobitným zákonom, ktorý upravuje podmienky a spôsob náhrady škody vzniknutej pri výkone verejnej moci. Na to, aby štát zodpovedal za škodu spôsobenú orgánom vykonávajúcim verejnú moc, musia byť splnené podmienky zodpovednosti za škodu podľa tohto zákona. Základnou podmienkou zodpovednosti štátu je, aby škoda bola spôsobená pri výkone verejnej moci orgánom, ktorý vykonáva verejnú moc niektorým zo spôsobov v zákone špecifikovaným; druhým predpokladom je vznik škody alebo nemajetkovej ujmy a treťou podmienkou je, aby medzi konaním, ktoré viedlo k vzniku škody a samotnou škodou bola daná priama príčinná súvislosť. Dôkazné bremeno v tomto smere znáša poškodený a ak preukáže ich splnenie, štát sa svojej zodpovednosti zbaviť nemôže. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci má totiž charakter objektívnej zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Za nesprávny úradný postup vo všeobecnosti možno považovať porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri jeho činnosti súvisiacej s výkonom verejnej moci, ktorý sa dotýka individuálnych práv a povinností účastníkov daného konania. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť takéhoto orgánu, zbytočné prieťahy v konaní alebo aj iný nezákonný zásah do práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. Pôjde teda najmä o objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku, a o starostlivé zváženie príčinnej súvislosti. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti štátu ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, a preto nesprávny postup orgánu štátu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

V prejednávanej veci sa súd prvého stupňa správne zaoberal existenciou predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu uplatňovanú v konaní. V tomto smere zistil skutkový stav veci v súlade s ustanovením § 120 ods. 1 a § 153 ods. 1 OSP a vyvodil z neho správny právny záver o nepreukázaní všetkých podmienok zodpovednostného vzťahu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Zo spisu Okresného súdu Komárno vyplýva ten skutkový stav, ktorý opísal prvostupňový súd v odôvodnení svojho uznesenia. Exekučný súd konal priebežne, vo veci rozhodoval aj odvolací súd s vyššie opísaným výsledkom. Žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, o ktoré žalobu opieral, t. j. o nedodržaní zákonnej lehoty na vydanie poverenia, pretože súd žiadosť súdneho exekútora mal zamietnuť s omeškaním viac ako 1021 dní; nepreukázal tak splnenie zákonných predpokladov zodpovednosti za škodu a aj náhrady nemajetkovej ujmy. Znalecké posudky predložené žalobcom na tomto závere nemohli nič zmeniť. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že návrh nie je dôvodný s ohľadom na fakt, že žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu, v konaní neunesol dôkazné bremeno, a preto bol jeho návrh správne zamietnutý. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na procesné pochybenia prvostupňového súdu, odvolací súd konštatoval práve zmätočnosť na jeho strane. Žalobca sa v návrhu odvolával napríklad na to, že exekučný súd bol bezdôvodne nečinný viac ako 1021 dní, čo s ohľadom na skutočnosť zrejme z exekučného spisu nie je pravdivé tvrdenie a možno to považovať za vedomé zavádzanie súdu. V spise nefiguruje ani žiadne podanie žalobcu s údajným návrhom na prerušenie konania, preto námietka v podanom odvolaní nemá žiadnu právnu relevanciu. Rovnako tak odvolací

súd k námietke žalobcu v podanom odvolaní poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku na str. 7, kde súd prvého stupňa citoval aj ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v takom znení, aké platilo v čase, kedy bolo začaté exekučné konanie, a v takomto znení ho aj aplikoval. Odvolací súd však dodáva, že pôvodná úprava § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a nová úprava nič nezmenili na tom, kto môže rozhodovať o prieťahoch v konaní, a do zmeny tohto ustanovenia súdy túto skutočnosť posudzovali výkladovo. Preto by aj prípadný odkaz na uvedený zákon v znení po novelizácii nemal vplyv na posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa. Odvolací súd vychádzajúc zo správneho záveru súdu prvého stupňa o nepreukázaní predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. a posúdiac všetky dôvody odvolania žalobcu ako neopodstatnené napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo si ich neuplatnil a v podstate mu ani nevznikli.

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením č. k. 9C/544/2012-70 zo dňa 03.02.2015 uložil žalobcovi povinnosť, aby v lehote 10 dní od doručenia zaplatil súdny poplatok „za odvolanie zo ZEP, odvolanie, ktorý je 20,- + 3,- eur“ s odkazom na pol č. 20a, 7a Sadzobníka súdnych poplatkov s poučením, že ak poplatok v určenej lehote nebude zaplatený, bude ho súd vymáhať.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý namietal výrok o povinnosti zaplata súdneho poplatku za odvolanie v sume 20 eur, a žiadal uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť. Namietal, že neobsahuje odôvodnenie a aj to, že súdny poplatok bol nesprávne vyrubený, keďže podľa položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov spoplatneniu podlieha iba podanie žaloby na náhradu škody; spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie a pod., pričom súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. V prílohe zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Poplatková povinnosť mu bola teda uložená v rozpore so zákonom. Poukázal aj na ustanovenie § 18ca zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V danom prípade bola žaloba podaná pred 01.10.2012, konanie sa teda začalo pred účinnosťou zákona číslo 286/2012 Z. z., a preto je nutné aplikovať právny stav platný do 30.09.2012. Čo sa týka súdneho poplatku 3 eur podľa položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, žalobca svoje odvolanie nijako nezdôvodnil.

Krajský súd v Nitre viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal vec aj v tejto časti bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Pri rozhodovaní vychádzal najmä z nižšie citovaných zákonných ustanovení.

Podľa § 1 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch súdne poplatky (ďalej len "poplatky") sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len "poplatkový úkon") uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "sadzobník"), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku (ďalej len "percentná sadzba") alebo pevnou sumou.

Podľa § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Podľa § 18ca zákona o súdnych poplatkoch z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012.

Podľa položky 7 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov zákona o súdnych poplatkoch (ďalej len „sadzobník súdnych poplatkov“) je súdny poplatok zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom 20 eur.

Podľa položky 20a sadzobníka súdnych poplatkov za vyhotovenie rovnopisu podaní a ich príloh, ktoré vytvoria súdny spis, a rovnopisu podaní a ich príloh doručovaných účastníkom, ak bolo podanie urobené elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona

za každú stranu je súdny poplatok 0,10 eura najmenej 10 eur za podanie, ktoré je návrhom na začatie konania s prílohami, najmenej 3 eurá za ostatné podania s prílohami.

V súvislosti s povinnosťou platiť súdny poplatok vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom zákon o súdnych poplatkoch do novely vykonanej zákonom č. 621/2005 Z. z. upravoval v § 4 ods. 1 písm. c) vecné oslobodenie od poplatku v konaniach vo veciach náhrady škody spôsobenej rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodené od poplatku. Uvedená novela s účinnosťou od 01.01.2006 toto vecné oslobodenie vypustila, čo bolo v dôvodovej správe odôvodnené reakciou na neúmerný nárast právne neopodstatnených žalôb o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Zároveň v Sadzobníku súdnych poplatkov v položke 7a bol zavedený nový paušálny poplatok za žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom vo výške 3.000 Sk. Ďalšou novelou zákona o súdnych poplatkoch vykonanou zákonom č. 273/2007 Z. z., účinného od 01.07.2007, bolo ustanovenie § 4 ods. 1 doplnené o písm. k), ktorým bolo opätovne zavedené oslobodenie súdnych konaní vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku, zároveň s vypustením položky 7a zo Sadzobníka súdnych poplatkov. Posledná zmena v tomto smere bola uskutočnená zákonom č. 286/2012 Z. z., ktorým sa zmenil zákon o súdnych poplatkoch s účinnosťou od 01.10.2012 a ktorým bolo z § 4 ods. 1 vypustené písm. k) a v Sadzobníku súdnych poplatkoch za položku 7 bola vložená položka 7a, podľa ktorej zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom je sadzba poplatku 20,- eur, čím zákonodarcia reagoval podľa dôvodovej správy k tejto novele na nárast právne neopodstatnených žalôb o náhradu škody na súdoch. Z uvedeného vyplýva, že po 01.10.2012 konania vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom nie sú oslobodené od poplatkovej povinnosti. V súvislosti s podaním návrhu tak žalobcovi, ktorý je v zmysle § 2 ods. 1 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch poplatníkom, vzniká podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch poplatková povinnosť. Rovnako tak sa poplatníkom v týchto veciach v zmysle § 2 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch stáva i ten, kto podal odvolanie, resp. ten, kto podal dovolanie, ktorým obdobne poplatková povinnosť podľa § 5 ods. 1 písm. a) vzniká podaním odvolania a dovolania.

Odvolačný súd považoval za nesprávne tvrdenie žalobcu, že spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, a nie i ďalšie úkony vo veci samej. Podaním odvolania žalobcovi vznikla poplatková povinnosť podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch. V ustanovení § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch sa uvádza, že ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni s tým, že poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Keďže v danom prípade ide o konanie na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom začaté na návrh žalobcu dňa 27.09.2012, t.j. pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z. a odvolanie proti zamietajúcemu rozsudku súdu prvého stupňa navrhovateľ predložil dňa 28.01.2015, t.j. po jeho účinnosti, je potom potrebné posúdiť vznik poplatkovej povinnosti žalobcu ako odvolateľa i z hľadiska prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 01.10.2012, a to § 18ca zákona o súdnych poplatkoch.

S ohľadom na uvedené právne posúdenie odvolací súd konštatoval, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne. Žalobca v odvolaní navrhol napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušiť, avšak odôvodnenie odvolanie smerovalo výlučne k povinnosti zaplataenia súdneho poplatku za odvolanie v sume 20 eur. Výrok o povinnosti zaplataenia súdneho poplatku v sume 3 eur podľa položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov žalobca podrobnejšie nezdôvodnil. Odvolací súd v tomto smere odvolanie ani proti súdnemu poplatku za odvolanie a ani proti súdnemu poplatku za vyhotovenie rovnopisu podaní a ich príloh, ktoré vytvoria súdny spis, a rovnopisu podaní a ich príloh doručovaných účastníkom, ak bolo podanie urobené elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona, nepovažoval za opodstatnené. Preto uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.